

SLIKE, NA KATERIH SE URAVNAVAJO OGNJI BARV

Od začetkov do danes je slikarstvo Milana Rožmarina doživelo bistvene spremembe v vseh prvinah likovnega izraza. Prehobil je začetniško obdobje, se kasneje poistovetil z romantično naglašenim motivom tihožitij in predvsem krajine, ki jo je s sproščeno izraznostjo likovnega jezika na zadnjih ciklih slik preoblikoval v fantazijske, sanjske podobe. Razvil in dopolnil je povsem samo-svojo likovno izpoved, pri kateri dajejo ustvarjalnosti pravo moč šele notranja nujnost, slikarjeva nebrzdana energija in njegova likovna domišljija. V teh delih, ki izpričujejo težnjo po ustvarjalni svobodi, Rožmarin morda bolj kot prej išče harmonijo med razumskim in instinktivnim polom svoje narave. Opazen je postopen odklon od mimetičnega upodabljanja motivnih zapisov k nemimetičnemu, abstraktnemu pojmovanju slikovnega polja.

Svoje likovno ustvarjanje gradi na barvitosti, zato je razvil svoj odnos do barve. Ob prvem stiku z njegovimi novimi krajinskimi motivi prevzame stopnjevanje barvnih odtenkov in ekspresivna razgibanost podobe. Vendar se za ploskvami, črtami in lisami skriva globlji pomen, saj je slikarju uspelo z nemimetičnim načinom slikanja preseči snovnost slikarskih uresničitvev. Iz novih miselnih izhodišč izhaja vehementna, vitalna gesta, ki v izbranih ritmičnih in oblikah pušča sledi intenzivnih barvnih odtenkov. S sproščeno gesto prepletene komplementarne barve z zanosnim spletom kontrastov in harmonij, z dialogi svetlih in temnih predelov ter hladnih in toplih poudarkov uprizarjajo tako slikarjevo organsko povezanost z naravo kot njegov spontani občutek za abstraktno likovno govorico, ki ni brez zakonitosti. Predvsem njegove podobe sanjskih in domišljjskih prizorov polno zaživijo zaradi dinamičnosti potez, premišljenega vnašanja svetlobnih poudarkov in spontanega preliivanja barv. Na slikah vlada naključni razpored prvin, ki se ujamejo v dovršeno skladje kot parnasovski ideal skladnosti in oblik.

Pokrajina ostaja Rožmarinov osnovni motiv, ki se mu verjetno ne bo nikoli odrekel. Narava mu pomeni čist, neposredni ustvarjalni izziv, ko s preureditvijo in prevrednotenjem njene stvarne pojavnosti sestavlja, gradi in uresničuje lastna slikarska videnja. Slikar oživlja pestra podoživetja narave in tudi svoja nenavadna videnja imaginarne pokrajine, ki je pravzaprav pokrajina njegove notranjosti. Čeprav so izhodišče njegovih likovnih sanjarij še vedno narava, slikoviti in barvno opojni predeli obmorske in istrske pokrajine, je njegova likovna igra zdaj podrejena predvsem spontanemu izslikavanju občutenega. Posebej izbran detalj, del ceste, stopnice, drevo, cipresa pa tudi skupek rib na ribjem trgu, šopek rož različnih oblik in barv preoblikuje v čutno harmonijo barv. V skladu s svojim trenutnim čustvenim razpoloženjem lahko tudi jato ptic doživi kot harmonično barvno kompozicijo kot metaforo ali emocionalno refleksijo.

Slike, na katerih se uravnavajo ognji barv, so zgrajene na osnovi kompozicijske zgradbe, ki je jasno razkrita v barvnih prepletih. Slikanje z živobarvnimi oljnimi nanosi Rožmarinu najbolj omogoča upodobitev lastnih eruptivnih čustvenih razpoloženj. Z vse večjim energetske nabojem ustvarja zdaj na večjih formatih slikarske podobe, ki so doslej najbolj radikalno predstavljene. Njegove likovne podobe pokrajin so individualna čustvena refleksija, ki zrcali slikarjeve izkušnje, doživetja in spomine, a motive, ki jih na slikarskem platnu podoživi in jim z barvnimi nanosi vdihne drugačno moč, hkrati z dinamičnim prepletom svetlob in senc vpelje v dramatično, asociativno ekspresivno likovno pripoved. V svobodni obliki postanejo podobe v svojem ustvarjalnem izraznem bistvu vznemirljive, privlačne, celo magične in tako z razumom nerazložljive. Barvo slikar pojmuje kot materijo, ki nosi estetska sporočila že sama po sebi, kot sončni namaz ali kot skrivnostno mešanico, ki je podobna pojavom v naravi, hkrati pa se od njih razlikuje, saj vzpostavlja nov in drugačen svet. Slika torej preprosto viden svet, nabit z nebrzdano ustvarjalno energijo, v bistvu prvinsko enostaven in hkrati rafinirano zapleten – v zadnjih velikih slikah že skoraj monumentalen. Njegov navdih je največkrat užitek akta slikanja, saj mnogokdaj sploh ne ve, kaj mu bo prinesla prva poteza s čopičem, vendar ji vedno – poln adrenalina, ki ga s seboj nosi vonj oljnih barv – vztrajno sledi. Barva, nanesena s čopičem ali z lopatico, je še vedno osnova Rožmarinovega ustvarjanja. S kombinacijo barv dosega zeleni učinek, pa naj gre za vsebinsko nasičena platna, za nenačrtno gestualno ustvarjanje ali za v osnovi domišljjsko zasnovane krajine, ki najbolj neposredno izkazujejo slikarjev prvotni izziv.

Tatjana Pregl Kobe

MILAN ROŽMARIN

Rojen 5. julija 1946 v Slovenski Bistrici. V Mariboru je končal osnovno šolo in maturiral na klasični gimnaziji. Diplomiral je na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, na oddelku za fiziko in matematiko, Univerze v Ljubljani. Zaposlen je v Institutu "Jožef Stefan", kjer je poleg službenih obveznosti tudi galerist. Z likovnim ustvarjanjem se ukvarja že več kot petinštirideset let. Slike gradi na barvi. Ritem barvnih potez zgosti v abstraktno sliko naključnih oblik, ki se zlijejo v celoto kot opredmetenje intuitivne zamisli z naključnimi barvnimi toni: ti se harmonično ujamejo v pravih barvnih odnosih, ki so odvisni drug od drugega, drug drugega podpirajo in kot organska celota zaživijo svoje polno notranje življenje. Živi v Ljubljani, dela in ustvarja v Ljubljani in Portorožu.

SAMOSTOJNE RAZSTAVE

- 1995 Galerija Instituta "Jožef Stefan", Ljubljana
- 2001 Galerija Instituta "Jožef Stefan", Ljubljana
- 2003 Likovno razstavišče UKM, Maribor
- 2005 Galerija Muta, Muta
- Galerija Loterije Slovenija, Ljubljana
- 2006 Galerija Krka, Novo mesto
- 2007 Galerija Ana, Sevnica
- 2008 Galerija Vodnikova domačija, Ljubljana
- Galerija Rika Debenjaka, Kanal ob Soči

Naslov:
Župančičeva 14,
1000 Ljubljana
GSM: 041 459 926
Spletna galerija: www.fonzak.com
E-pošta: milan.romero@iol.net

IZDAL: Premogovnik Velenje, zanj dr. Milan Medved
RAZSTAVNI PROSTOR: Partizanska 78, Muzej premogovništva Slovenije
DATUM: 14. 4. - 15. 5. 2009
ORGANIZACIJA: Stojan Špegel
POSTAVITEV RAZSTAVE: Stojan Špegel, Milan Rožmarin
IDEJNA ZASNOVA ZLOŽENKE: Stojan Špegel
OBLIKOVANJE: Ivo Hans Avberšek

RAZSTAVIŠČE BARBARA

14. 4. - 15. 5. 2009

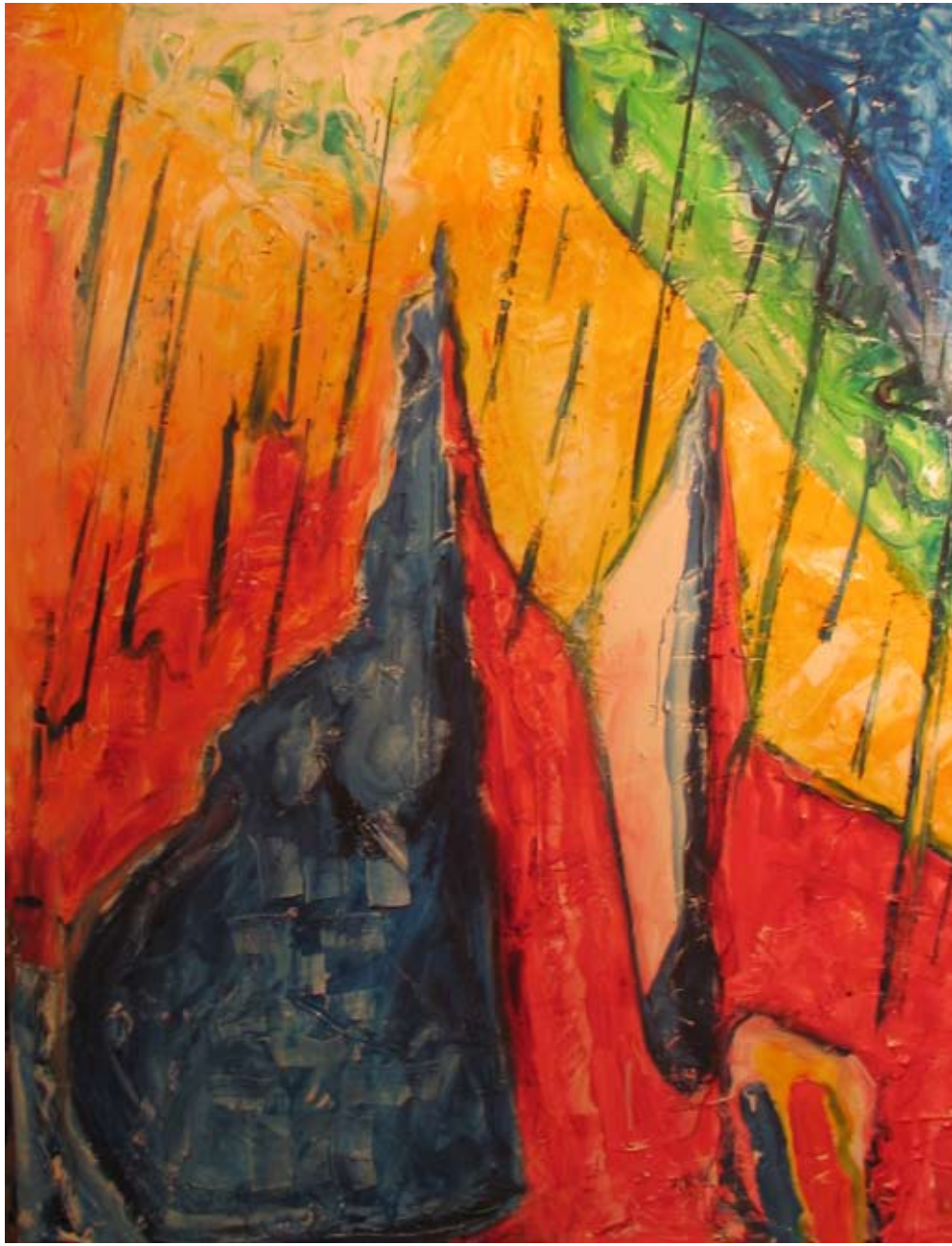
Simetrija je rdeča , olje na platnu, 65 cm x 65 cm, 2008

ROŽMARIN

MILAN

Plavi planet, 2006, olje na platnu, 100 x 120 cm

Rdeča cesta, 2006, olje na platnu, 90 x 120 cm

Feniks, 2006, olje na platnu, 90 x 120 cm